Organitza:

Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí

Col.laboren:

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

Germans Radresa sa

JORQUERA PIANOS
VICTOR JORQUERA

The British Council
Institut Britànic

Bösendorfer

EL PUNT

tve

CATALUNYA MÚSICA

PATRONAT DE TURISME
COSTA BRAVA GIRONA

Patrocinen:

Sociedad General de Autores de España

«centro para la difusión de la música contemporánea»

Diputació de Girona

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ
OFICINA MUNICIPAL DE TURISME

Ajuntament de Barcelona
Institut Municipal de Música

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Departament de Comerç, Consum i Turisme

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

Gràfiques del Ter s.a. D.L. GI-1.207-1991

Obra original de Josep Guinovart

TORROELLA DE MONTGRÍ, 29 juny - 7 setembre 1991

Potser les obres més permanents de l'ampli catàleg de Ferran Sors, aquelles que han despertat una adhesió més profunda i constant al llarg del temps tant per part dels aficionats com del cantó dels intèrprets, hagin estat les nombroses col·leccions d'estudis per a guitarra. En aquestes peces, algunes d'elles breus i accessibles als estudiants que tot just es troben a les beceroles de l'ofici i d'altres més extenses reservades per a autèntics virtuosos, Sors fou capaç de condensar, més enllà de l'encarcarament que suposa haver de transitar per models formals pre-establerts, tota la lliure originalitat de les seves idees i l'audàcia en la utilització d'un extraordinari ventall de recursos harmònics i tímbrics així com de desplegament de possibilitats contrapuntístiques inusitades fins aquell moment en la guitarra; tal com molt bé va assenyalar Emili Pujol en dir, referint-se als estudis, que "aquesta obra és concebuda en l'esperit d'independència polifònica característica del quartet i, per extensió, de l'orquestra. Sintetitza en miniatura tots els efectes de l'orquestra compatibles amb els recursos i l'instrument".

Amb el títol sencer de *VII Fantasías y variaciones brillantes* i dedicada al guitarrista Dionisio Aguado, l'opus 30 de Ferran Sors parteix –com és freqüent en el repertori romàntic d'aquest instrument– de dues àries operístiques de moda anunciades després d'una introducció i seguides de quatre variacions de difícil execució que es tanquen en un *allegretto finale*.

Adreçada també a Dionisio Aguado i més coneguda que l'anterior, la *Fantasie Villageose, Op. 52* és una obra d'una sola tirada encara que articulada, canvis d'indicació de moviment alguns d'ells amb encapçalaments específics com per exemple la secció titulada *L'appel* que dóna pas a una dansa *allegro* de potent textura vertical, o l'epíleg *Prière* de recollit intimisme.

Amb *Dodaim*, obra per a guitarra sola preparada, encarregada expressament per a aquest Festival, Carles Guinovart, situant-se una mica a contrapèl dels fasts desplegats per la imminent celebració oficial del cinquè centenari del descobriment d'Amèrica, ha volgut retre homenatge a la causa de la cultura dels vençuts tot acollint llur veu a través d'una partitura on l'exotisme pot ésser tan sols un pretext per revelar ancestrals valors d'eticitat profunda que només la música és capaç de suggerir. *Dodaim* –ens diu Guinovart– es vol una obra pura, virginal, als orígens d'un cert jo desconegut. En certa mesura és un estudi, a la meva manera –ben estranya per cert– d'antropologia. El so, en aquesta gènesi, se'ns mostra distorsionat i el ritme és preponderant. Record endormiscat dels origens als quals retornem de tant en tant amb la memòria ancestral per rebre nova saba; un potencial estremidor que rau tanmateix en el fons del nostre jo profund... *Dodaim* consta de tres moviments: *Il rito iniziatico, La scoperta magica del suono* i *Il Fiticcio (Toccata)*. Els dos extrems, molt rítmics, estan tractats amb guitarra preparada, procediment que permet distorsionar la sonoritat de les cordes "a l'aire" (no digitades)... Al centre de l'obra, la "descoberta màgica del so" es fa amb la guitarra normalitzada i potenciada en la seva qualitat tímbrica més noble, com són ara els sons harmònics, la recuperació de les primeres posicions (absents en el I i III) i un ample desplegament d'acords en una actitud sempre sostinguda i expectant, procurant d'aconseguir climes tímbrics i ressonants de grau, densitat i contenció...".

CÈSAR CALMELL

Carles Guinovart compositor, pedagog i promotor musical es formà a Barcelona, la seva ciutat natal i amplià estudis a París (O. Messiaen). La seva producció musical (obres per a instrument solista, música de cambra, música simfònica) ha estat àmpliament difosa internacionalment. La seva estètica mitjançant una valoració tímbrica cerca de filigrana sonora i l'aprofundiment en l'estudi del so (*Totem*, guitarra sola preparada, *Concert per a piano i orquestra*,...), la dimensió simfònica (*Moviment simfònic, L'àngel de la mort*), el caràcter exòtic (*Est enllà*, conjunt, *Arabesco*, piano sol), l'estudi de l'espai acústic i el contrapunt tridimensional (*Voyage au fond du miroir*, per a 12 cordes solistes –Premi Ciutat de Barcelona 1990).
Des de la càtedra de composició i orquestració que ocupa en el Conservatori Superior Municipal de Barcelona incideix en la darrera formació de gran part dels músics joves catalans que finalitzen els seus estudis oficials. És també significativa la seva aportació pedagògica en el camp de l'anàlisi musical en oferir, a més d'aspectes que concerneixen la música contemporània, un coneixement progressiu de la teoria schenkeriana i els seus gràfics sinòptics.
Una de les pretensions de Guinovart és crear infrastructures estables a favor de la música i dels estudiosos musicals en el seu país. Per això és l'impulsor, des de l'any 1984, d'un important Curs Internacional de Música, que té lloc tots els estius a Girona on aplega un contingent de grans intèrprets i pedagogs per beneficiar l'estudiant qualificat. Aquesta plataforma li serveix també per impulsar la projecció de la música contemporània a través d'un concurs de composició i un altre d'interpretació de la música del segle XX (1988), amb particular relleu de la música catalana de recent creació.
Plenament dedicat a la seva professió des de l'any 1971 dirigeix un seminari sobre la música del segle XX, és membre de l'Associació Catalana de Compositors, entitat de la qual fou vice-president, és membre del consell editorial de la Revista Musical Catalana (2a època), escriu gran quantitat d'articles, comentaris de concerts i fa cursos i conferències en prestigiosos centres musicals.

23 Dissabte 31 d'agost, a les 22 h, a l'Església

A la memòria del torroellenc Josep Ferrer i Esteva, guitarrista, compositor i pedagog (Girona 1835 - Barcelona 1916)

SANTI FIGUERES, guitarra

PROGRAMA

I

Fantasia, Op. 30 — **F. Sors** (1778-1839)
Introducció
Tema amb variacions
Allegretto

Fantaisie Villageoise, Op. 52 — **F. Sors**
Andantino
Crida-Dansa
Pregària

* Dodaim (estrena) — **C. Guinovart** (1941)
Il rito iniziatico
La scoperta magica del suono
Il faticcio. Toccata

II

Records de Montgrí, caprici, Op. 1 — **J. Ferrer i Esteva** (1835-1916)
Andante
Andantino

Fantasia amb variacions sobre un tema de Beriot — **J. Ferrer i Esteva**
Introducció
Tema amb variacions
Coda

Dues peces de saló: — **J. Ferrer i Esteva**
Urania, nocturn
Larghetto / Andante
Belle
Andante / Gavota

De nit al llac, fantasia Op. 14 — **J. Ferrer i Esteva**
Introducció
Tema amb variacions
Coda

* Estrena (obra encarregada pel Centro para la Difusión de la Música Contemporánea)

Santiago Figueres terrassenc, realitza estudis superiors de guitarra amb José Muñoz i es gradua amb Matrícula d'Honor i Premi d'Honor. Perfecciona posteriorment els seus estudis en diversos cursos internacionals i rep ensenyaments de Hopkinson Smith (interpretació de música antiga i llaüt medieval), David Russell (guitarra) i Manuel Barrueco (guitarra).
Inicia l'any 1980 la seva carrera concertística. Des d'aleshores ha actuat en nombrosos cicles i festivals nacionals i internacionals al Catalunya l'Estat espanyol, França, Suïssa i Àustria (Festival Internacional de Barcelona, Festival d'Estiu de Ginebra, Seu de les Nacions Unides a Viena, Música als Quatre Vents, *Ciclo Ciudad de Córdoba*, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat de Prada, Festivals de Palafrugell, Matadepera, el Bruc, Sabadell, Esparreguera, entre d'altres). A la seva activitat com a solista, cal afegir-hi la col·laboració habitual amb grups de cambra com Diabolus in Musica (sota la direcció de Joan Guinjoan) i el Quartet Ferran Sors, de Barcelona, del qual és membre fundador. Ha efectuat enregistraments per a diferents emissores. Especialitzat en els guitarristes del segle XIX, Santiago Figueras ha pronunciat conferències i publicat articles sobre el tema.
És professor de guitarra del Conservatori Professional de Terrassa.